

XXIV.

Betænkning

angaaende

Udkast til Lov om, at den ved allerhøieste Resolutioner af 10de Mai 1815, 25de Marts 1818 og 9de Juni 1833 paabudne 50 pCt. Forhøielse af den kjøbenhavnske Accise af Skibe og Varer skal oppebæres i Aaret 1851.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Da de Motiver, som ere vedføjede deels det Rigsdagen i sin Tid forelagte Lovudkast om Erlæggeelse i Aaret 1850 af den her omhandlede Afgiftsforhøielse og deels det nu foreliggende Lovudkast, indeholde temmelig fuldstændige Oplysninger om denne Afgiftsforhøielses nærmere Beskaffenhed, anseer Udvalget det tilstrækkeligt at henvise dertil, og har kun at fremhæve, at, ligesom den oprindelige Acciseafgift af Skibe er ophævet ved Frd. 28 Mai 1825 og siden den Tid er bleven udbetalt af Statskassen til de paagjældende locale Autoriteter med det Beløb, som den vilde have udgjort, saafremt den var bleven erlagt af de ved Kjøbenhavns Toldsted klarerede Skibe, saaledes gjælder det Samme ogsaa med Hensyn til den her omhandlede Forhøielse af Accisen af Skibe, saa at der ved denne Deel af Afgiften ikke er Spørgsmaal om en Beskatning af Statsborgerne, men kun om en Refuktion eller Understøttelse fra Statskassen til Kjøbenhavns Havnevesen. Hvad Acciseafgiften af Varer og den stedfundne 50 pCt. Forhøielse deraf angaaer, da indeholder Beskændtgjørelsen af 29 Novbr. 1842 nærmere Underretning om, af hvilke Varer og med hvilke Størrelser denne Afgift erlægges, og det maa formeentlig erkjendes, at denne Beskatning i flere Henseender er mindre hensigtsmæssig, navnlig forsaavidt den næsten udelukkende erlægges af toldpligtige Varer, som indføres fra Udlandet eller gaae dertil, medens derimod de fleste toldfrie Varer ligesom den største Deel af Varer, som komme fra eller gaae til indenlandske Steder, ere fritagne for Afgift, naaget de i samme Udstrækning som hine benytte Havnen og dens Bærker. — Naar hertil føies, at de

Oplysninger, som have været os meddeelte om det kjøbenhavnske Havnevesens oeconomicke Tilstand, udvise, at dets sædvanlige aarlige Indtægter — den her omhandlede Afgiftsforhøielse ikke medregnet — give et Overskud over de sædvanlige aarlige Udgifter, naar herunder ikke medregnes Udgifterne ved Ombygningen af Broerne over Stadens Canaler, men at Havnevesenet endog har en opsamlet Capital af Noget over 100,000 Rbd., synes der at være Føie til ikke fremtidig at indrømme en Indtægtsforøgelse, der hidrører deels fra et Tilskud fra Statskassen og deels fra en mindre hensigtsmæssig ordnet Beskatning, og som kun midlertidigen har været indrømmet til bestemte Diemed, som allerede for 5 Aar siden ere fyldestgjorte.

Det fremgaaer imidlertid af de meddeelte Oplysninger, at de Udgifter, der i den nærmeste Fremtid ville medgaae til Ombygning af flere af Hovedstadens Broer og de øvrige Broers Vedligeholdelse, ville opløbe til en langt større Sum end den, som Havnevesenet har opsamlet, selv naar hertil føies det Overskud for flere Aar, hvormed Havnevesenets sædvanlige Indtægter kunne antages at ville overstige dets sædvanlige Udgifter. Vel kan det nu ansees tvivlsomt, om de nysnævnte forestaaende betydelige Udgifter bør afholdes af Havnevesenets Indtægter alene, eller om, og da i hvilket Forhold, Staten og Kommunen tillige skulle bidrage til deres Beskrivelse, men, da dog disse Udgifter tidligere for den langt overveiende Deel ere blevne afholdte gennem Havnevesenets Indtægter, og den her omhandlede Indtægtsforøgelse just har været indrømmet Havnevesenet til Afholdelse af Udgifter, der ere foranledigede ved Broarbeider, finder Udvalget overveiende Betænknelighed ved at tilraade at nægte Havnevesenet denne forøgede Indtægt for det kommende Aar, idet det endnu er usgjort, i hvilket Forhold Havnevesenet bør stilles til Kommunen, og det derhos ligeledes er usgjort, hvorvidt Udgifterne til Broerne bør afholdes af selve Kommunen eller Havnevesenet. Disse Spørgsmaals Afgjørelse kunne ikke henhøre under nærværende Sag, men det er forekommet Udvalget, at, naar det maa erkjendes, at der mulligviis om ikke meget lang